

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

סב א מיי פ"ה מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ב מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ט"ז ע"ש

סב ג מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ד מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ה מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ו מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ז מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ח מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב ט מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"א מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ב מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ג מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ד מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ה מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ו מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ז מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

סב י"ח מיי פ"ג מהלכות
אסורי ביאה ה"ג:

והייבין עליה משום א"ל - פ"ה אם קיבל אביה קדושין וקשה
מסיפא שמעני' לה דמיני ב"א עליה אחד מכל עריות
דרייקין מינה אפילו בהמה ועוד בפ"ק דקידושין (דף י"א) דבשו
למפיקט דביאה אירוסין עושה ולא נכחין עושה מדקדמי מתקדמת

בביאה ובתר הכי קדמי נשאת אלא נכחין
דילמא נשאת אקדמי כסף קאי כמו
וחייבים עליה משום א"ל וי"ל דכולה
אקדושי ביאה דרישא קאי ומשום ב"א
עליה יבם קנאה אלתעריכא ליה דלא
תימא קנאה מדרבנן כמו זן השט

דסיפא דלא קני מדאורי' אלא כמאמר
בעלמא כדאיתא בשילתי האשה רב
(בבב"ב דף י"א) ומיניה קשה ללמנן ב"א זן
סורר (דף ק"ט) דייק מהכא דהולכין
בדיני נפשות אחר הרוב מדקדמי

וחייבין עליה משום א"ל ואמאי דילמא
אילונית היא וארעתא דהכי לא קדמי
הא אפילו הראשון ארעתא דהכי קדמי
ה"מ למיפדך אמאי חייבין דאילונית
לאו זת יבום היא ומיבום לא פריך

דלמ"ל דארעתא דהכי לא מיבום אלא
דקני דארעתא דהכי לא קדמי משום
דפריך עלה גם מסיפא דב"א עליה
אחד מכל עריות ומאן דמטני וחייבין

עליה בקרבן לא אסיק ארעתיה מסיפא
ובתר הכי פריך ומטני דקבליה עליויה
מכל מקום הוא לא"ל כדמטיני חייבין
עליה בקרבן ח"ל דקבל עליה היבם

ולא ראשון דלא תמלא אילונית התקדמ
לו מ"מ וריבואו וריבוא פירש דקדמי
דחייבים עליה משום א"ל א"ל ויה"ה
לכל עריות כדי לאשמועינן מחמת

סיפא אפילו בהמה דמסיפא גרידא לא
הוה שמעינן בהמה דהוה אמרינן גבי
בהמה לא חשיב ביאה זביה מדע
דב"א זן מ' דקדמי וא"ל על אחר

מכל עריות אפ"ה קדמי בהמה בעלמא
ופוסל לא הבהמה ומסקלת על ידו
ומימא לפירושו דלא קדמי גבי קנאה
ופוסלת את הבהמה ומסקלת על ידו:

נשאת לכהן - אכל פחותה מצת
ג' לא אכלה אט"ג דליכא
למיחס לדעולא ולא לסמפון דה"ל

לביית אביה ולא בזיקה ולא ועוד דכיון
דנשאת אמתקדמת בביאה קאי כדלמך
בפ"ק דקידושין (דף ק"ט) א"ל חסן פחותה
מצת ג' דקדושי ביאה דידה לאו

קדושי טשוזין נמי לא מהני:
ואינו מאכילי - פ"ה בקונט' א"ל חסן
כהן וזבא עליה לשם קידושין

אינו מאכילי וקשה דלזין זה תלוי בביאה אלא משום קידושי קטן לאו
קידושין ויש לפרש דלזינו מאכילי ביבמתו קאמר אט"ג שזוקקה ועומדת:
ואינו נטון נטון עד שגדיל - בגדיל לחוד לא כג' ליה גבמ דביאת

זן בן כמאמר שו"ת רבנן וגריכא ג' לא למאמר וליוליה לויקחו
אלא לכשיגדיל יבועול ויתן ג' ואלא דופן (גדה דף מה):
אינה

דלע"ג דקנין כספו הוא אמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה: **ב"א עליה אחד** מן הפסולין - כגון עובד כוכבים או חלל
או נקין וממזר פסלה מן התרומה דהא ביאתה ביאה וביבמות (דף סה) ובקדושין בפרק בתרא (דף ק"ט) ילפי לה מהאי קרא וזת כהן כי תהיה
לאיש זר וגו' כיון שבעלה לפסול לה פסלה עולמית מהתם ילפי לה שפיר וזויה וישראלית מרבו *מרבויא דבת וזת: **מומטין ע"י** - חס

מחייבי מיתות כן דהא ביאתה ביאה: **והיא פטורה** - דלאו זת עונשין היא: **קטלה ליכא** - דלאו זת עונשין היא והרי היא בכלל שוגג: **קנאה** -
לירשקה ושלל תפטע עוד בחיליה אלא כג' ע"ש **שגדיל** - עשה ר"י קדושי גרידא וזתו גדול נאסרה וירושין של זה אין תשובין
להשקיע קדושי אחיו דקטן הוא ואינו זן דעת: **ומעמא כנדה** - כבועל נדה ולא כגונג: **לנמא משכב** - שלו התחטון כבועלו של זה אכל פחותה

מזן מ' אינו אלא כגונג כנדה לעומת ערב: **ופוסל** - את האשה בביאתה מן התרומה אם הוא ח' מן הפסולין: **ואינו מאכילי** - אם הוא כהן וזבא
עליה לשם קדושין אינו מאכילה בתרומה דקטן אט"ג דביאתה ביאה אין קנינו קטן ולא קרינא ביה קטן כספו: **ופוסל את הבהמה מעל**
סמוכה - משום נרעב כגון על פי עד אחד או ע"פ הבעלים שאינה נסקלת ואינה נאסרת להדיוט: **ונסקלת על ידו** - אם יש עדים דלזין
שור ובהמה נסקלין אלא ע"י עדים וסנהדרין כדלמך בפ"ק (דף ג' ז) כמיסת בעל קד מיתת השור: **מאי לאו מדסיפא קטלה וקלון** - דהא

קדמי יאמרו זו היא היינו קלון וקדמי שנסקל היינו תקלה משנה יסירא דרישא לאיתויי קלון בלא תקלת ארס ומאי תקלה דקדמי זת תקלת קלון
דלזינו לאתויי תקלת עבירה בלא קלון כהכי לא מניח לאוקומא דבישראל תקלת עבירה בבהמה בלא קלון לא משכחת לן וקא סלקא דעסק דכולה
בישראל קא מייירי: **בתנ"י** - עד שיפרש את הפס - שיפור את השם אכל את לא הוליא שם מפיו אלא שמע שם יולא מפי אחר וזכרו פטור:
כלל

ה"ל לא סיפא תקלה וקלון ורישא הא קמ"ל וכו': **סיפא** - דלזינו תדווישו
איכא ואימא לך דכולה מהני' בישראל קא מייירי ואשמועינן רישא
דאט"ג דליכא אלא חדא קלון בלא תקלה כגון ישראל שוגג כסבור מותר
דאיכא קלון שגינה עלמא בדבר מנוגה וקלון ליכא ומאי תקלה דקדמי

דאיכא תקלה וקלון ורישא תקלה על
קאמר וניחא לאוקומה הכי ולא תוקמא
רישא בעובד כוכבים וסיפא בישראל:
זת שלש שנים ויום אחד - קיס להו
לרבנן דשז' אין בחוליה חוזרין ומאז
היא ראויה לביאה: **מתקדמת בביאה** -

ע"י אביה אם מסרה אביה לאחר לזבא
עליה לשום קדושין דהאזכ וזכי בבטו
בקדושיה דכתיב (דברים כב) את זבתי
נחתי לאיש הזה אבל היא עגמה ואמה

ואחיה כשהיא יתומה אין זה קדושי
תורה אלא רבנן הוא דתקין ולא
הלכותיה ג' אלא מילון בעלמא: **ואם**
ב"א עליה יבם קנאה - וילא ידו יבום

ומתגרסת הימנו בגט ומקבלו אביה
ואינה לריכה חלילה דהא בביאת יבם
תלה רחמנא דכיון שנקלה נעשית
כאשמו לכל דבר שמתגרסת בגט זה

הרי ב"א [עליה] אבל פחות משלש שנים
אינה ביאה ואינה נקנית לו ואם ב"א
לגרסה בגט אינו יכול אלא ימתן עד
שסאה בת שלש שנים ויום אחד ויבועול

או עד שכתובי' ב' שערות ומתקין: **וחייבין**
עליו - אם קבל אביה קידושין וזבא
עליה אחר חייב עליה אשת איש
דביאה היא אבל פחות משלש שנים

דקדושי כסף שלה קדושין לא חייב
עליה לאחר שלש אכל הב"א עליה בתוך
שלש לא נחתיב אט"ג שהיא אשת איש
לז"ו ביאה היא: **ומעמא את כבועל** -

כנדותה דקיי"ל (גדה דף גב) מרבויא
דז"י ואשה כי תהיה זבה לרבות
דמייתק בת יום א' שמעמאה כנדה
ומימי ופ' מנח' כנדה כגונג ובמדרס

הוא דמטמאה טהרות וזרם וכלים
כשאר נדה אבל ב"א עליה בתוך שלש
אינה מטמאה טומאת שבעה כבועל
נדה לכתיב ביה (ויקרא טו) ותהי נדה
עליו אלא הרי הוא כגונג בעלמא

לעומת ערב משום דלאו ביאה היא
אכל זת שלם מטמאה כדיון כבועל
נדה: **לנמא משכב הפסולין** - שלו
סהבועל נדה מטמא משכב התחטון

משום משכב אפי' לא נגע בו כעליון
של זב הכי מפורש במסכת נדה בפרק
בנות בותים (דף ק"ג) שאין משכבו של
כבועל נדה חמור כמשכב נדה וכמשכב

זב שנעשים א"ל הטומאה לטמא אדם וכל אשר
יגע במשכבה אלא הרי הוא כבועל של זב כגד שישא על גבי רוב
שאינו אלא רשעין לעומתה ואינו מותר אדם וכלים אלא חולקין (ה)
ומקראי ילפינן לה התם: **נשאת לכהן** - ע"י קדושי אביה: **אולנת**
בתרומה - אכל פחות מצת שלש אט"ג שקדושיה קידושין על ידי

אביה הואיל ואין ביאתה ביאה אין חופתה חופה ואיאל לה כארסיה
דלע"ג דקנין כספו הוא אמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה: **ב"א עליה אחד** מן הפסולין - כגון עובד כוכבים או חלל
או נקין וממזר פסלה מן התרומה דהא ביאתה ביאה וביבמות (דף סה) ובקדושין בפרק בתרא (דף ק"ט) ילפי לה מהאי קרא וזת כהן כי תהיה
לאיש זר וגו' כיון שבעלה לפסול לה פסלה עולמית מהתם ילפי לה שפיר וזויה וישראלית מרבו *מרבויא דבת וזת: **מומטין ע"י** - חס

מחייבי מיתות כן דהא ביאתה ביאה: **והיא פטורה** - דלאו זת עונשין היא: **קטלה ליכא** - דלאו זת עונשין היא והרי היא בכלל שוגג: **קנאה** -
לירשקה ושלל תפטע עוד בחיליה אלא כג' ע"ש **שגדיל** - עשה ר"י קדושי גרידא וזתו גדול נאסרה וירושין של זה אין תשובין
להשקיע קדושי אחיו דקטן הוא ואינו זן דעת: **ומעמא כנדה** - כבועל נדה ולא כגונג: **לנמא משכב** - שלו התחטון כבועלו של זה אכל פחותה

מזן מ' אינו אלא כגונג כנדה לעומת ערב: **ופוסל** - את האשה בביאתה מן התרומה אם הוא ח' מן הפסולין: **ואינו מאכילי** - אם הוא כהן וזבא
עליה לשם קדושין אינו מאכילה בתרומה דקטן אט"ג דביאתה ביאה אין קנינו קטן ולא קרינא ביה קטן כספו: **ופוסל את הבהמה מעל**
סמוכה - משום נרעב כגון על פי עד אחד או ע"פ הבעלים שאינה נסקלת ואינה נאסרת להדיוט: **ונסקלת על ידו** - אם יש עדים דלזין
שור ובהמה נסקלין אלא ע"י עדים וסנהדרין כדלמך בפ"ק (דף ג' ז) כמיסת בעל קד מיתת השור: **מאי לאו מדסיפא קטלה וקלון** - דהא

קדמי יאמרו זו היא היינו קלון וקדמי שנסקל היינו תקלה משנה יסירא דרישא לאיתויי קלון בלא תקלת ארס ומאי תקלה דקדמי זת תקלת קלון
דלזינו לאתויי תקלת עבירה בלא קלון כהכי לא מניח לאוקומא דבישראל תקלת עבירה בבהמה בלא קלון לא משכחת לן וקא סלקא דעסק דכולה
בישראל קא מייירי: **בתנ"י** - עד שיפרש את הפס - שיפור את השם אכל את לא הוליא שם מפיו אלא שמע שם יולא מפי אחר וזכרו פטור:
כלל

מסיפא תקלה וקלון רישא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון. ודיכי דמי עכ"פ שבא על הבהמה תקלה
איכא קלון ליכא: ירושלמי איש אשר ישכב (והכתוב את ודודתו וגו') א"ל לצורך יצא לירון בעירי דמר ר' יוחנן כלל אחר דכתיב עירי ויהי היום בלא וולד. עריות ימותו קורבין בניהם: **המגדף אינו**
חייב

יבמות מה
לקמן ס"ג
קדושין י'
גדה מה

ב"ב ק"ג
גדה מה

לגיל נד

הגהות
הב"ח
(ה) רש"י ד"ה
לנמא וכו'
אילוני ומסקין
ומקראי ילפינן

[חס ביבמות
ס"ג]

